

{ אז נדברו }

פרשת וירא תש"פ | גליון מספר: 440 | לסדר: "כי ברך אברך"

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והערות:

a8447168@gmail.com

ניתן להשיג עלונים יחידים מגדי
שבוע בבני ברק ברחוב חזון איש
34 (פינת דסלר מש' דרייפוס)
0527117271

וברח' הרב גנחובסקי 26 קומה א'
קרית הרצוג.

גיליונות יחידים **במושלים**:
בר אילן 39 קומה א'

ובביתר עילית רחוב החוזה
מלובלין 19/3

להשתתפות בהוצאות הגליון:

בבנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"נדרים פלוס"

"קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

”

השאלה בפעם המיליון: מה הבעיה בוואצאפ ובקווי הנייעס...??

שרה אמנו הכירה את ישמעאל לא מהיום ולא מאתמול... היא ידעה שהוא פרא אדם... ומסתמא הוא היה נכנס מידי פעם למטבח ועושה שם סקנדל... שרה ידעה היטב במי מדובר... ובסיידר... היא הסתדרה אותו... אבל בפרשה שלנו פתאום קרה משהו יוצא דופן!!! ישמעאל עשה משהו שהוא חצה את כל הקוים האדומים... ועד כאן!!! שרה הכריזה עליו ווטו!!! מה קרה? מה שרה ראתה הפעם אצל ישמעאל שזה מה שזעזע אותה עד כדי כך???

ותרא שרה את ישמעאל... **מצחק!!!** מה זה מצחק??? אומר לנו שלמה המלך במשלי:
שרה ראתה שישמעאל עושה דברים הכי חמורים ומסוכנים... ובצחוק!!!!!! זה הנקודה!!! **כמתלהלה היורה זקים וזיעים ומוח כן איש רימה את רעו וואמר הלא משחוק אני...** אומר שלמה המלך: מה שקרה שם זה שישמעאל רצה להרוג את יצחק... אבל לא סתם... אלא ככה בצחוקים... ככה בטעות כזה... בזרימות... **מזה שרה התחלחלה!!!**
הדבר הכי מלחיץ זה אדם שעושה דברים מסוכנים ובלתי הפיכים... ועוד במעטה של צחוק!!!!
כי בן אדם שעושה משהו בצחוק... אז אי אפשר לקחת את זה ברצינות... כי... מה... אתה לא מבין בדיחות?? ותכל'ס... הצחוק הזה הורג... הצחוק הזה יורה למוות... ועוד בצחוק...

יש שערוריות שלא יכולות להיעשות בשיא הרצינות!!! כי... כי אף אחד לא יתן יד לפשע האנושי הזה... לכן זה חייב להיעשות עם גז צחוק... הצחוק פה הוא השמן מכונות שדרכו אפשר להחליק את העוולה הזו... עומד איזה נייסען חרדי ומלכלך איזה מישהו... מדבר בגנותו ושופך עליו בוז... תגש אליו ותשאל אותו: תגיד לי... מה אתה רוצה?? אתה רוצה להרוג אותו?? אז תכריז בפירוש: אני החלטתי היום להרוג את פלוני!!! קדימה רבותי... שלוש ארבע אני מתחיל בצרור היריות... ואז תתחיל למנות את כל החסרונות שאתה יודע עליו...

אבל לא!!! מה פתאום... אני רוצה להרוג אותו...?? חס ושלום!! אני אוחד ממנו... הוא אדם מאוד חיובי... אני רק מדבר פוליטיקה... אני רק יורה חיצים... מצחק אני... אנחנו סתם מדברים קצת נייעס... מזה שרה אמנו הכי מפחדת!! אל תהרוג בצחוק!!! אם אתה כבר רוצה להרוג... תהרוג ברצינות! תבא כמו עשוי עם 400 איש... אל תהרוג כמו ישמעאל בצחוק... תבין: שרה אמנו סומכת עליו... שאם נראה פתאום יהודי נכנס עם אקדח לבית מדרש ומתחיל לירות על חבר שלו למוות... שרה אמנו סומכת עליו בעיניים עצומות שאנחנו לא נשאר שאננים... כולנו נתנפל עליו... נרוק עליו סטנדרים... ואפילו השוטר הדרוזי בבית כנסת בהר נוף יסכים לחרף את נפשו בשביל להציל את אותו יהודי... **מזה שרה אמנו לא מוטרדת!!!**
אבל ברגע שישמעאל מתחיל לירות באקדח... זה נעשה בצחוקים... **פה שרה אמנו מתחלחלת!!!** ברגע שמחזיקים אקדח בידיים זה עוד נעשה בצחוק... כאן יש סכנה אמיתית... הוא בסופו של דבר יצליח להרוג וכולם יהיו עסוקים בלצחוק... אז עד כאן!!! אני פה בשביל לא לצחוק!!! גרש את האמה הזאת ואת בנה וברגע זה... ו... ואני לא צוחקת... כי זה כבר לא צחוק...!!!

שרה אמנו בוכה לאברהם אבינו... תבין: אני מפחדת שיבא איזה ליצן נייעסאן... ויקח חצי גבור שנונים ויתחיל לירות בן שלי וינקב את הנשמה שלו ככברה... ישפוך עליו בוז ויכפיש אותו לעיני עמו... ואף אחד לא יתנפל עליו וינסה למנוע ממנו!!! ולמה?? כי זה היה בצחוק...

בחור אחד שאל אותי: מה הבעיה בקווי הנייעס ובוואצאפ?? אמרתי לו: אתה יודע מה... אין שום בעיה... יש לי רק בקשה אחת... היות ובקווי הנייעס נאמרים דברים מאוד מעניינים... אז אני רוצה לקבל את זה **מודפס!!!** אני מחפש מישהו שיקח על עצמו לשכתב את כל מה שנאמר בקווי הנייעס... להעתיק את כל תמליל השיחות... ויעשו מזה עיתון מכובד זה ישלח כל שבוע למנויים... שאלתי את אותו בחור: **אה... מה אתה אומר על הרעיון הזה? אותו בחור צחק... לא!!! מה פתאום!!! השתגעתי??** אי אפשר לעשות עיתון רשמי מקווי הנייעס... שאלתי אותו בתמימות: למה?? למה לא?? תענה לי למה לא?? תסביר לי בדיוק למה לא... **נו... באמת למה לא... כי... כי... כי כל אחד מבין שבקווי הנייעס נאמרים סוג של תכנים ש... ש... ש... שלא שוים כתבה בעיתון!!! כל אחד מבין שהמלל השוטף והזורם הזה שמדברים בקווי נייעס... זה לא שווה כתבה רשמית ומודפסת בעיתון... נכון?? **אתה יודע מה טמון במשפט הזה???** זה אומר ש: לכתוב בעיתון כתבה רשמית שאיש פלוני שקרן ונוכל וכו' וכו' זה לא בא בחשבון!!! זו הוצאת דיבה!! זה לקחת אקדח ולירות בן אדם בראש! אבל להגיד את זה בוואצאפ...?? להגיד את אותם משפטים בקווי הנייעס...?? זה כבר בסיידר... זה אמנם אותו אקדח זה אותם יריות שהורגות ומכלות מנפש ועד בשר... אבל אם זה נעשה בצחוקים... ואם זה נאמר ככה בזרימות של קווי הנייעס... אז ישמעאל לימד אותנו חץ וקשת ויורה בצחוק... וככה אתה הורג אותו באלגנטיות... כן... אם אתה לא מסוגל להרוג את חבר שלך בצורה רשמית... אז תעשה את זה דרך קווי הנייעס... זה בסדר!!! התוצאה תהיה שווה!!! העיקר שעשית את זה באלגנטיות כזו... מזה שרה רועדת!!! גרש את האמה הזו ואת בנה!!! אני לא מוכנה שאצלי בבית יהיו קווי נייעס... אני מוכנה שישמעאל יעמוד ויכריז אני שונא את יצחק ומצידי להרוג אותו... קורה... יש בעם ישראל מקום לאיכרים מגושמים וגסים ואפילו קצת אלימים... אבל ברגע שזה מתחיל להגיע במעטפת של צחוקים וקווי נייעס... **לא בבית ספרנו!!!!****

“

אזעקות עולות ויורדות... לא נבראו

רעמים וכו'

בשעת סגירת גיליון זה... לפתע נשמעים קולות אזעקה בחלק גדול מאזורי ארצנו... שה' ישמור ויציל אותנו... ויכלה שעיר וחוטנו ויעלו לציון מושיעים... מה שבטוח... גם אם בעזה"ש כיפת הברזל תיירט כל טיל... ולא יקרה כלום!!! אבל הטילים האלו הם בוודאי בבחינת: וחרב לא תעבור בארצכם... והחרב הזו... כשהיא עוברת מעל ראשינו זה אמירה!!! זה רעם שנשלח לנו כדי לפשט עקמומיות שבלבנו...

מה צריך להתעורר?? מה צריך לחזור בתשובה??

התשובה הכי לא מדויקת זה להגיד מה!!!

בדיוק כמו שלכל טיל יש כתובת... ולכל רסיס יש גם כתובת... ככה לכל אחד שצריך להתעורר... יש לו את הנקודות החלשות הפרטיות שלו... יש את הסימן האישי שלו בשו"ע שהוא צריך ללמוד אותו שוב... לכל אחד יש את השער שלו בארחות צדיקים שהוא צריך להתחזק בו... לב יודע מרת נפשו... וכשצריך להתחזק... אזי כל אחד צריך להתחזק בנקודות שמי כמוהו יודע שזה מה שהוא צריך לעשות...

הטילים או כל שמועה אחרת שמעזעזעת אותנו זה תמרו אזהרה!!! זה אור שמהבהב ואומר שמשוה לא תקין...

מה בדיוק?? זה כבר שיעורי בית של כל אחד... האזעקה יכולה להיות בניגון אחיד... אבל ההתעוררות צריכה להיות לכל אחד בנקודות שלו... מה שבטוח: כשהקב"ה מפגין כעס זה אומר שהוא רוצה קשר!!! כשעצבן אותי שהחטולים מלכלכים לי את הבנין... אני לא כועס עליהם... כי אין לי על מי לכוּס... אני מתייחס אליהם כבעיה שצריך לפתור אותה!! אני מתקשר לאיש מקצוע ומתייעץ איתו בצורה עניינית ושקולה איך מתפטרים מהמפגע... מה עושים... כל זה כשמדובר בחטולים... אבל כשאותו אחד נכנס לתוך הבית... ושם בתוך הבית יש לו אשה וילדים שאיכפת לו מהם... ושם משהו לא תקין... כאן הוא כבר מפגין כעס!!! כאן הוא מתחיל להפגין ניכור... ושולח כל מיני תשדורות של חוסר שביעות רצון... כי כאן אכפת לי... יש עם מי לדבר... אמורה להיות פה תקשורת וכשהיא לא תקינה... כאן מתעורר כעס... כאן התקשורת מתבטאת בצורה של התפרצות של כעס... כשהקב"ה מפגין כעס יש פה אמירה!!! אתם מעניינים אותי... איכפת לי ממכם... אני מעוניין לקשר יותר תקין אתכם... הקב"ה בסה"כ מפגין שהוא רוצה קשר יותר טוב איתנו!!! כשגויים עושים שטויות... הקב"ה מתייחס אליהם כמו חטולים שעושים בעיות... הקב"ה מטאטא אותם בצורה עניינית ויסודית ומסיים את הפרשיה... אבל אנחנו הבנים שלו... אנחנו הבן זוג של הקב"ה... כשהקב"ה לא מרוצה ממשוה... זה מתבטא בכעס!!! והכעס הזה הוא בסה"כ תשדורת חיובית סמויה!!! מה אני בסה"כ רוצה מכם?? קשר חיובי!! קשר של התחזקות בעבודת ה'... התחזקות באמונה ובטחון... התחזקות בדקדוק הלכה... אבינו שבשמים... אנחנו רוצים לעשות לך קורת רוח בעולמך... אנחנו רוצים שתפסיק לכוּס... לא רק בגלל שאנחנו מפחדים מהכעס שלך... אלא בגלל שאנחנו רוצים שתשמח בנו...

חמול על מעשיך... ותשמח במעשיך!!!!

מנהרה!!! קיצור דרך לפניך...

בחור מתקשר אלי בכאב ושואל אותי: למה הקב"ה ברא קשיים?? בשביל מה זה טוב?? יש לי ימים טובים שבהם אני עושה שטייגן... איזה גישמאק... איזה חיות והתלהבות... כולם מרוצים... גם אני מרוצה וטוב לי... וגם הקב"ה מרוצה ממני כי אני יושב ולומד בהתמדה ואני עושה את רצונו... הכל כ"כ טוב ויפה ומושלם!!! ופתאום... מגיעים סתם ימים כאלו מעצבנים ועייפים... עם רוח מזרחית שמטגעת אותי... עושה אותי מבולבל... ופתאום לא הולך לי כלום... ואני מרגיש שכולם כועסים עלי... ואז בימים האלו אני לא מצליח ללמוד טוב... לא להתפלל טוב... ואני כל הזמן מחכה מתי יעברו הימים האלו... ואני עומד ושואל: בשביל מה הקב"ה עושה את הימים הקשים האלו? בשביל מה זה טוב??

בחור יקר... בא נעזוב כעת **למה** הקב"ה מביא קשיים... כי **למה** זה כבר סוגיה שלא מתאימה למאמר מקוצר שכזה... אבל כעת **עזוב למה**... בא נדבר **מההנה**!!! אתה יודע **מה** אתה מרויח כשאתה מתאמץ ולומד ביום של קושי... אתה יודע איזה רווחים יש לך מזה...

ובכן... כיום במשרד התחבורה יש מגמה לעשות קיצורי דרך בכבישים כמה שאפשר... ותנחש מה הפתרון התחבורתי הכי הכי מוצלח ויעיל לקיצור דרך בכביש?? **מנהרה!!!** מנהרה זה קיצור דרך הכי טוב ויעיל!!! לדוגמא: אני גר בחיפה למרגלות הר הכרמל **מצד מזרח**... ואילו כביש החוף נמצא בדיוק בצד השני... למרגלות הר הכרמל **מצד מערב**... זאת אומרת: כל פעם שאני רוצה לנסוע לבני ברק האוטובוס צריך לטפס עד פסגת הכרמל ואח"כ לרדת את הכל... זו נסיעה ארוכה שמסתובבת ומתעגלת על צלע ההר ולוקחת המון זמן ודלק... מה עשה משרד התחבורה??? **עשו מנהרה!!!** מנהרה שחוצה את כל הר הכרמל... ומאז זה גיוואלדיג... במקום לעלות ולטפס ולהסתובב... אתה נכנס למנהרה ונוסע דרך!!! תוך ארבע דקות חצית את כל הר הכרמל!!! אמנם למנהרה הזו יש מחיר... כי זה עולה כסף... וסתם ככה המנהרה היא משמעממת וחשוכה ומשממה... אבל בסופו של דבר יש פה קיצור דרך... ואנשים מוכנים לשלם עשר שקל בשביל להיכנס למנהרה החשוכה העיקר שנקצר את הדרך ונעקוף את כל הפקקים... **על אותו משקל בעבודת ה'!**

לפעמים יש לך ימים חשוכים של מנהרה!!! פתאום כל השטייגן שלך נוחת לאיזה מנהרה... ומנהרה זה חשוך... וסתם ככה אתה פחות לומד... פחות מחובר... ואתה שואל בשביל מה?? למה ה' עושה מנהרות?? **בחור יקר: יש לך מושג איזה קיצור דרך אתה מרויח פה??** אל תשכח שעל המנהרה הזו נאמר: טוב אחד בצער ממאה שלא בצער!!! כן... במנהרות הכרמל זה ממש מורגש... כל דקה של נסיעה במנהרות זה חסכון של רבע שעה נסיעה בעיר... אבל בעבודת ה' זה הרבה הרבה יותר!! כל דקה של לימוד התורה במנהרה של קושי זה שווה יותר ממאה דקות של שטייגן עם מצב רוח... איך לא תקפוץ על קיצור דרך הזה?? כן... שיהיה ברור: זה לא נחמד ואנחנו לא מזמינים את זה... אבל אם זה כבר הגיע... אם כבר קשה לך היום... אז תקפוץ על המציאה... תזכור שהיום הזה הוא מנהרה שחוסכת לך המון פקקים ארוכים בעבודת ה'... בחור שיודע ללמוד מתוך קושי... כשנגמר הקושי וחוזר לו ההארה... אז זה לא סתם נגמר ומה שהיה היה!!!! אלא הוא פשוט יוצא מהצד השני של המנהרה ואז הוא משפשף את העיניים ומסתכל אחורה... רגע... איפה אני נמצא... ואז אתה קולט איזה הישגים צברת דווקא בימים של הקושי...

כן... אחד מהקשיים העיקריים בימים של קטנות המוייחין... שאתה לא מרגיש שאתה מתקדם... אתה חושב שאתה תקוע באותו מקום... **בטח!!! ככה זה גם במנהרה**... כשאני נוסע בעיר אני רואה איך שאני מתקדם... הנה... עברנו עוד רמזור... ועוד תחנה... סיימנו את רחוב פנים מאירות והגענו לסורוצקין... אתה מרגיש כל הזמן שאתה מתקדם... אבל כשמדובר במנהרה... אתה לא רואה כלום... אתה נוסע ונוסע ולא מרגיש שמשוה שם מתקדם... אבל ברגע שאתה יוצא מהמנהרה???? אז אתה קולט מה חסכת... אז אתה קולט באיזה מהירות התקדמת ואוהו התקדמת... אבל את זה רואים רק אח"כ...

אז שוב... למה יש קשיים... זה נושא בפ"ע... אבל מה אתה עושה בקשיים... תדע שאתה מתקדם המון!!! וכל יום של קושי הוא קיצור דרך אדיר... ואם יש לך מידי פעם תחרויות בעבודת ה' והיית חולם שתעקוף מישהו (זה שוב נושא בפ"ע... ואכמ"ל...) אז ביום יום אין שום סיבה שתצליח לעקוף מישהו... כי... כי החבר שלך נמצא לפניך בכביש... איך תעקוף אותו... אבל אם נכנסת במנהרה... פה יש לך סיכויים מאוד גדולים לעקוף אותו... אמנם עכשיו אתה לא תראה את זה... (כי עכשיו אתה בתוך המנהרה עצמה... ובתוך המנהרה נדמה לך שאתה לא אז כלום) אבל כשתצא מהמנהרה פתאום תראה איזה עקיפה אדירה עשית...

רבי שמעון בר יוחאי בהתחלה הוא היה תלמיד... אחד מתלמידי רבי עקיבא... לרשב"י היה חבר שקראו לו רבי חנניא בן חכניאי... והגמ' מספרת שרבי חנניא הקדים את רשב"י ונכנס לשיבה **כמה ימים ספורים** לפני רשב"י... ושניהם למדו בישיבה במשך **ארבע עשרה שנים רצופות!!!** ורשב"י העיד שבמשך כל ה-14 שנים האלו הוא לא הצליח להדביק את הקצב עם רבי חנניא... אתה קולט את זה?? 14 שנים רבי שמעון מנסה להדביק קצב ולא מצליח... כן... אין מה לעשות!!! בכביש חד סטרי אי אפשר לעקוף!!! אם רשב"י נכנס לכביש אחרי רבי חנניא אז הוא תמיד ישר מאחוריו!!! במצב הנוכחי הוא אף פעם לא יוכל לעקוף אותו... והנה... יום אחד רשב"י נכנס למערה עם בנו... ולאחר י"ב שנים הוא יצא משם... והוא עשה כזו עקיפה אדירה... עד כדי כך!!! שאם לפני כן הוא היה שואל את רבי פנחס בן יאיר שאלה ורבי פנחס היה עונה לו י"ב תירוצים... הרי מעכשיו התהפכו היוצרות ורשב"י היה שואל שאלה ורשב"י היה עונה כ"ד תירוצים... **איך?? איך רשב"י פתאום כן הצליח לעשות עקיפה... ועוד איזה??** הרי 14 שנה הוא לא הצליח לעקוף את חברו ר' חנניא... אז איך פתאום הוא הצליח לעקוף את הרבע שלו?? מה התשובה??

רשב"י נכנס למנהרה!!! המערה של רבי שמעון זה מנהרה!!! במנהרה יש דרך קיצור!! לרשב"י היה צער מערה... כל יום של עסק התורה בצער... היה שווה כמו מאה של רבי פנחס בן יאיר שלא בצער... מה הפלא שרשב"י הצליח לעשות כזה קיצור דרך... הבנת??

אבל בחור יקר: שלא תבין לא נכון... המאמר הזה הוא לא בשביל להמעיט בקושי... הקושי קשה... ואנחנו לא מזמינים קשיים... וגם אני בחיפה בדרך כלל לא נכנס למנהרה... ואני מברך אותך שאף פעם לא תכנס למנהרות... אבל אם כבר אתה עומד מול עובדה שאתה נמצא במנהרה... אל תכנס למיטה ותחכה שיעבור... אדרבה... תשים גז ותתחיל לדהור קדימה... קיצור דרך לפניך...

מה בין המהר"ל מפראג ל--- גולם מפראג???

כן... ישנה סטיגמה כזו... כולם יודעים מי זה המהר"ל!!! השאלה מאיזה כיוון. האנשים המרוממים מכירים את המהר"ל מספרי מהר"ל העמוקים. אבל מצד שני... גם היהודים הפשוטים... גם הם מכירים את המהר"ל... מאיפה?? מהגולם מפראג!!! מהסיפורי מתח על הגולם מפראג...

אבל מישהו העיר את תשומת לבי לתבונה מאוד מעניינת:

לא לחינם!!! לא לחינם גלגלה ההשגחה העליונה שכל הסיפורים על הגולם מפראג... זה הולך ביחד עם ספרי המהר"ל מפראג... יש כביכול איזשהו עומק משותף בין הגולם מפראג לתורת המהר"ל מפראג....

מה המכנה המשותף??? אז ככה: כל הסיפורים שמספרים על הגולם מפראג... איך המבנה של הסיפור פחות או יותר?? שעד שהגולם נברא... היה מצב מאוד קשה... הגוים התעללו ביהודים... והיהודים עברו רדיפות קשות... בכל ליל סדר היו עלילות דם וכו' וכו'... ואז!!! ברגע שנהגולם מפראג נברא... זהו!! נגמר הסיפור!!! מכאן ואילך כל המפה הבטחונית השתנתה... הגולם התחיל לטפל בגוים ולהחזיר מלחמה שערה וזהו... חזר השלום והשלווה והרוגע לעם ישראל... נכון???

כלומר: לכולנו ברור שהגולם מפראג עשה משהו!!!! הזיז עניינים...

אבל המהר"ל מפראג?? מה הוא עשה?? הוא בסה"כ בעל מחשבה... הוא כל היום מחשבה ומחשבה ומחשבה... נו... תכל'ס... בשטח... מה המחשבה הזו עושה?? עם מחשבה אי אפשר לקנות במכולת?? אז זהו!!!

שהגולם מפראג... אתה מבין שהוא עושה משהו?? בטח... מאז שהוא נכנס לעניינים... הפסיקו הפוגרומים... הפסיקו העלילות דם... הגולם מפראג מגיע עם ההופעה היצוקה שלו ומטפל בגוים כמו שצריך...

אז זהו!! שתתפלא לשמוע... שהגולם הזה... אתה יודע מי עשה אותו?? המהר"ל!!! ואיך?? איך המהר"ל עשה אותו?? עם המחשבה שלו! עם העומק שלו--- עם המחשבה והעומק הזה שאתה לא כ"כ מצליח להגדיר לעצמך מה עושים עם זה... אז זהו!! עם המחשבה הזו המהר"ל ברא את הגולם... אדרבה... הגולם כמעט ולא עשה כלום... כי את הכל המהר"ל כבר הטביע בו ותיכנת אותו... במה?? במחשבה!!!!

בא נגיד את זה בצורה קצת יותר עסיסית... תאר לעצמך שהמהר"ל היה חי בדורנו. אתה יודע מה היה קורה?? היו כעת שתי חסידויות!!!

חסידות אחת של המהר"ל מפראג... חסידות מאוד

קטנה... בקושי מנין של כמה עובדי ה' בעלי מחשבה מרוממים... אבל החסידות השניה הייתה כבר של הגולם מפראג... ולגולם בטח היו המון המון מעריצים. אני מודיע לך בבירור שאם המהר"ל והגולם היו בדור שלנו... אני ואתה ככל הנראה היינו שייכים לחסידות של הגולם מפראג... לא של המהר"ל מפראג... אתה יודע למה??? כי בדור שלנו... אתה יודע איך זה... אנחנו אוהבים ביצועים... אנחנו מחפשים תוצאות בשטח... אנחנו מחפשים צדיקים כאלו "שרואים אצלם דברים"... כאלו שמבטיחים ישועות וזה דופק... דופק בשטח... רואים את זה בשטח... אנחנו רוצים לראות הכל בעיניים... כעת ועכשיו... נו... אם אתה מגיע לבית מדרש של המהר"ל... מה אתה רואה?? שום דבר!!! אתה רואה יהודי קדוש יושב ואומר עוד מחשבה ביחוד ה' ועוד רובד של מחשבה... נו... תכל'ס... הלאה... מה הלאה?? אח"כ הוא ממשיך לעוד רובד עוד יותר עמוק של קרבת ה'... והבנה במציאות ה'... נו... הלאה... תעבור לפרק הבא... אולי שם כבר יהיה תמונות וברכות וקצת מעניין... אבל לא... אתה מגיע למחרת... עכשיו המהר"ל מברר בייתר עומק את עניין זיווג המידות... נו... לא רואים פה כלום... הכל פה מחשבה ומחשבה ומחשבה... תסלח לי... מצטער מאוד... עם מחשבה לא קונים אוכל בחנות... אני מחפש צדיקים כאלו שרואים... רואים אצלם דברים... שהם מראים לך ישועות בעיניים... שאתה יוצא עם משהו בידיים.

ואז היינו הולכים לגולם מפראג... ושם!!!! חבבבל לך על הזמן... איזה גילויים הוא עושה... ברגע שהגולם רק שומע שעושים צרות ליהודים הוא מתרומם במלא קומתו... וכולנו יודעים שכעת מתחילה הדרמה... הוא נכנס למנזר והוא מיד מריח ברוה"ק איפה החביאו את הגופה של הנוצרי... הוא תופס את הכומר יחד עם המומר... מרים את שניהם בכוחות על אנושיים על הכתפיים ראש למטה רגלים למעלה ועושה להם סיבוב בכל העיר עד שהם מגלים איפה הם החביאו את הגופה השניה. אצל הגולם מפראג רואים דברים... הוא לא רק מדבר כל היום מחשבה ומחשבה... אצלו רואים גם דברים מעשיים... הגולם לא רק מדבר שתורה מגנא ומצלא... הוא גם מציל אותנו בפועל!!! עם כל הכבוד למהר"ל... המהר"ל רק אומר כל הזמן שהתורה מגנא ומצלא... המהר"ל כל הזמן חושב ומעמיק בעניין הזה... אבל אצל הגולם זה לא דיבורים ולא מחשבות!! זה מעשים בשטח!!! עובדות בשטח!!! ואי לך ובהתאם לזאת: אני בטוח שאם המהר"ל ולהבדיל הגולם היו היום... לגולם היו עשרות אלפי מעריצים וחסידים ואילו אצל המהר"ל היה בקושי מנין.

ולך תסביר!!!!!! לך תסביר ליהודי המתוק והשטחי של דורנו שההההלה... הגולם מפראג הזה שמראה לך את הקב"ה בעיניים... הרי הוא בסה"כ יציר כפיו של המהר"ל שברא אותו... ועם מה?? עם המחשבה שלו!!! עם העומק שלו! עם אותה מחשבה של תורה של תלמיד חכם שאתה לפעמים נכשל בהרהור של "מאי אהני לן רבנן". עם ה"מאי אהני לן" הזה המהר"ל עשה את הכל... ואילו הגולם הוא בסה"כ גולם!!!! הוא בסה"כ המכונה שעושה את הכביסה ואילו המחשבה וההשגה של המהר"ל היא זו שהפעילה את המכונה הזו מתחילה ועד סוף...

כעת נעבור לפרשת השבוע... אברהם אבינו ולוט!!!! התורה כל הזמן מקבילה ביניהם... התורה מדברת על אברהם... ומיד עוברת ללוט... ככה זה בפרשה הקודמת וככה גם בפרשה שלנו... מה הקשר ביניהם??

אז רק לשם ההמחשה... הקשר בין אברהם ללוט מאוד מזכיר את סוג הקשר של המהר"ל מפראג לגולם מפראג... אברהם אבינו (לצורך העניין) היה המהר"ל... ואילו לוט היה הגולם... אברהם הוא אדם לא מרשים במיוחד... כי אצלו הכל במחשבה... סו"ס אצל אברהם הכל זה אמונה... לאברהם אבינו אין הרבה מה להראות בלמעשה... כי הוא מאמין... האם רואים אצלו תוצאות בשטח? לא תמיד... כעת לא רואים... אדרבה... לאברהם אין ילדים... אין לו המשכיות... ובאופן כללי גם אין לו איזה שטעלע מוגדר... לא ידוע לנו שהוא התקדם בחיים והגיע לאיזשהו מעמד או קריירה מכובדת... גם כסף שהיה דווקא יכול להיות לו בשפע... גם את זה אין לו כ"כ כי כל הכסף שלו הלך להכנסת אורחים שהוא עושה... ובסודם לא מפסיקים לצחוק על אברהם... יש עליו סקצ'ים על ימין ועל שמאל... יש סדרת בדיחות רק על אברהם אבינו... בטח... בסודם יש אנשים מוצלחים שיודעים לדאוג לעצמם... אנשים ריאליים שיודעים לשמור על הכסף... והם לא מפסיקים לצחוק על אברהם שאצלו הכל אמונה ובטחון ודיבורים על ה'... תכל'ס... בשטח... מה קורה איתך?? איפה ההישגים שלך?? אברהם כל היום לומד מחשבה... כל היום יש לו מחשבות והשגות ושיחות עם הבורא... כל היום הוא מדבר דיבורים על יחוד ה'... תכל'ס... אברהם... עם כל המחשבות האלו אפשר לקנות אוכל בחנות??

לעומת זאת!!! יש אדם אחד בסודם שממש במקרה... מאוד מזכיר את אברהם בקלסטר פנים... הלא הוא האחין לוט!!! אבל יש ביניהם הבדל שמים וארץ!!! לוט הוא בן אדם מוצלח... לוט זה אחד שלא רק מדבר כמו אברהם... הוא גם יודע לעשות!!! וכשהוא ראה את בזבוז הכספים שיש אצל אברהם אבינו על האמונה ועל החסד ועל כל הדיבורים האלו... לוט החליט שאי אפשר ככה להמשיך והוא פרש מהקואליציה של אברהם... וערק למחנה של סודם... ומאז לוט עושה חיל... לוט יודע לשמור על הכסף!!! והנכסים שלו באמת משגשים... הוא חי טוב... הוא נהנה משתי עולמות... מצד אחד הוא פיינער... סו"ס הוא דומה לאברהם והוא כזה לבבי ונחמד ויודע לדבר טוב ולחשוב טוב... ומצד שני הוא גם יודע לחיות טוב... הוא יודע גם להנות מה"מעשים טובים" של סודם...

עכשיו: תקשיב טוב: בתקופה הקרובה הולך להיות בחירות בסודם... ולוט הגיש מועמדות לראשות העיריה... וכעת מדברים שהוא הולך להיות הפתעת הבחירות!!! כל הסקרים מחמיאים לו ונותנים לו רוב מוחץ... כי תשמע... הוא באמת מוצלח... הוא איש של עשייה!!! אבל ללוט יש כתם אחד בעיית!!! שזה עלול לגרום לו לירידה בפופולריות... מה הכתם שלו?? שהיות ובקלסטר פנים הוא מאוד מזכיר את

מתחת!!!! פני השטח... שנת חנים נובעת מזה בשטח נראה חיצונית שאנחנו שונים... בעיות בצניעות נובעות מזה שהכל צריך להיות חיצוני... בתנאי שטח... מי שהוא שטחי אוטומטית הוא נהנתן... כי תן לי להנות כעת ועכשיו... אוכל זול... אוכל מוכן... העיקר להנות בשטח... זה בדיוק הבעיה עם האינטרנט!! כולם בטוחים שהבעיה של האינטרנט זה עריות... לא!!! עריות זה כבר הגיוואלד של האינטרנט... אבל ההבעיה של האינטרנט זה השטחיות!!! זה שכן אדם מסוגל להתחבר לאינספור נתונים ולקבל אינסוף מידע ולהכיר אינספור אנשים ומושגים... ולכל זה הוא מתחבר ברמה מאוד מאוד שטחית... מאוד מבחון... אדם כזה נהיה שטח!! הוא נהיה בן אדם שהכל אצלו בשטח... לא מתפתח אצלו שום רובד פנימי מעבר לתנאי השטח... אישיותו של אדם כזה יורדת לאדמה. מתחת לפני השטח.

תכל'ס... מה כל זה נוגע למעשה???

צריך להבין שבשורה התחתונה מחשבה ועומק ופנימיות בתורה זה עוגן ההצלה האמיתי ביותר של כככל בעיות דורנו ביחד!!! ממילא בחור יקר: אל תתנגד לחשוב... תרדוף ותשתוקק לכל בל עומק ומחשבה מעמיקה בעבודת ה'... כן... עיון!! ולא דווקא בלימוד... בכל דבר בעבודת ה' תחפש את הרובד היותר מעמיק ופנימי שמרומם אותך מהשטחיות... חשיבה בדור שלנו זה אנטיבייטיקה כללית שיש בכוחה לרפאות את כל הבעיות ביחד... זו העבודת ה' החשובה ביותר שלנו... זו ההצלה שלנו... **לחשוב!!! להעמיק!!!** את המשפטים האלו אי אפשר להגיד ליהודים פשוטים... כי יהודי פשוט הוא לא מספיק אינטלגנט להבין ששטחיות זה הבעיה ועומק זה הפתרון... איתו צריך לדבר פרקטיקה מעשית... מה אסור... אחד שתיים שלוש... לא אינטרנט... להתחזק בצניעות וכו'... אבל בן תורה קצת יותר ברמה מסוגל להבין שאליבא דאמת כל הבעיות שלנו מתחילות מנקודה אחת ויחידה: **שטחיות!!!** ומשם זה כבר ממשיך לכל הבעיות האחרות... וממילא מחשבה ועומק ופנימיות הם הם הקצת מן האור שידחה הרבה מהחושך... אם אתה בחור שנמשך ללימוד עיון... תשקיע בזה יותר ויותר... ואם בלימוד אתה לא נמשך לעיון... אז לפחות תעיין קצת בספרי פנימיות כמהר"ל רמח"ל ובספרי מוסר העמוקים... ואם אתה חסיד תלמד תעסוק בחסידות עמוקה... לא... לא להישאר בוורטים ובפרפאות של שולחן שבת... עומק עומק!! זו חובת השעה!!! מי שלא עמוק היום הוא בסיכון להשתטח... תפנים שמחשבה זה הכל!!! המחשבה המרוממת שלך בתורה ובעבודת ה' היא זו שתמשוך בחוטים ותייצר את כל הגלמים שישתובבו סביבך וימשיכו לתת תחושה כאילו הם עושים הכל... אל תצפה שהחילונים יתחילו להעריך את רבנן ותלמידיהו... כי קודם שאנחנו נעריך את זה... קודם שאנחנו נדע להעריך את עצמנו... קודם שאנחנו נזהה מי הוא הגולם ומי יוצרו. **הציל- שטחיות!!!**

ייצר אותו ושמר עליו... כל ההצלחות וכל המעשים בשטח של לוט מיוחסים לגמרי לאברהם... כל הזכויות שמורות...

לא לחינם אומר רבינו יונה שהגמ' שאומרת: כל האומר מאי אהני לן רבנן הרי הוא אפיקורוס... אומר ר": שהמקור לזה בפרשה שלנו ממה שהקב"ה אומר לאברהם שאם אמצא בסדום כן וכך צדיקים ונשאתי לכל המקום בעבורם... **מכאן!!!** מהפיכת סדום לומדים לקח מה באמת אהני לן רבנן... כן... כאן זה המקום... לאחר שנים סדום מתהלכים בתחושה שהם צוברים לעצמם רכוש... ולוט מטפס שם ועולה לגדולה רק בזכות שהוא פרש מאברהם "בזמן הנכון..." אז הנה!!! לפתע פתאום סדום מתהפכת... ולוט נשאר ערטילאי לגמרי ומגלה שכל מה שיש לו זה רק בזכות אותו אברהם שאהני לן ואהני לן ורק בזכותו הוא קיים... אברהם ולוט הם המדגם שלנו לדורות מה הכח האמיתי של רבנן... יכול להיות לך בן אדם מוצלח שעושה ועושה כל מיני דברים והופך את העולם ומטפס וממריא לשחקים... ולצידו יושב יהודי מרומם שיושב ועמל בתורה... ובשטח אתה לא רואה אצלו הצלחות והישגים מיוחדים... ולמה??? כי כמעט כל הישגים שלו הם בראש!! במחשבה!! בעוד עומק של קשר עם ה'... הישגים כאלו כמעט ולא רואים כלפי חוץ!!! אבל אותו צדיק הוא על משקל המהר"ל מפראג!!! כי בתורה שהוא עמל ובמחשבה הטהורה שלו בעבודת ה' הוא מייצר כל מיני גלמים שמסתובבים סביבו ונדמה להם שהם עושים ויוצרים ומככבים... ותכל'ס... כל הכח שלהם וכל היניקה שלהם מגיע מהקשר של אותו צדיק לה'! בשביל זה צריך להיות עמוק **ולא שטחית!!!** מי שלא שטחי יכול לזהות מי הגולם ומי יוצרו...

אתה יודע למה לשטחיות קוראים **שטחיות???** כי זה **שטח!!!**

מהו סימן ההיכרות לבן אדם שטחי?? שהוא צריך לראות דברים **בשטח...** בן אדם שלא מסוגל להבין שהסיפור האמיתי מתחיל בראש!! מי שלא מבין שבשטח עצמו נמצאים רק המאבטחים והמלצרים והצלמים והעובדי בניה... ואילו השחקנים הראשיים הם אנשי המוח והמחשבה שהם אלה שעומדים פה מאחורי הכל... מי שלא מבין את זה... מי שמצידו שרק מה שרואים בשטח זה מה שקיים... הוא הוא השטח!!!

ואנחנו לא רוצים להיות שטחיים!!! אנחנו משתוקקים להיות עמוקים!!!

ואתה יודע מה... אתה רוצה דוגמא קלאסית לשטחיות??? תשאל פעם מה הבעיה של הדור שלנו?? כל אחד גיד משהו... אחד גיד לך צניעות... השני גיד לך אינטרנט... השלישי גיד לך ציונות... והרביעי גיד לך שנת חנים... והמכנה המשותף בין כל התשובות שהם דיברו על **השטח...** ועל פני השטח הבעיות שלנו זה באמת מחלוקת או צניעות וכדו'... אבל זה רק **על פני השטח...** נני... ומה באמת הבעיה שלנו?? מה הההבעיה האמיתית של הדור שלנו?? לא תאמין... הההבעיה שלנו **זו השטחיות בעצמה!!!!!!** זה שהכל שטח... שהכל צריך להיות בשטח... הכל צריך להיות כעת ועכשיו... זה שהתרגלנו לבחון דברים רק בתנאי השטח... רק בשטחיות... זה השורש שנמצא

אברהם... אז יש אזרחים שפשוט מתבלבלים בינו לבין אברהם... **ובשביל סדום זה אסון!!!** לכן במטה ההסברה של לוט שמים דגש מאוד מאוד חזק על הנקודה הזו כדי למנוע את הטעות הזו!!! במטה לוט הוקם אגף הסברה מיוחד לאזרח שלא יתבלבל חלילה בין הפתק של לוט לאברהם... ובאחד ממסעי ההסברה היה כתוב ככה: "אזרח סדומי יקר: כדי למנוע טעות מצערת... כיצד תוכל להבחין בין לוט לאברהם? אז ככה: אברהם **מדבר!!!** לוט לא מדבר--- **עושה!!!** אברהם חושב מחשבות-- אבל לוט לא חושב!! לוט מבצע!! אם אתה רואה אחד משניהם... ואתה לא מצליח להבחין אם זה אברהם או לוט... מאוד קל לזהות... תסתכל מה הוא עושה?? אם אתה רואה אותו חושב יותר מידי הרבה מחשבות... או מתפלל לה' באריכות... או שאתה רואה אותו מדבר אמונה ובטחון... תדע שזה אברהם... כי לוט לא מדבר-- לוט **עושה!!!** לוט לא מאמין במחשבות... לוט מאמין בעשייה!!! לוט לא מאמין בלשבת כל היום מול הגמ' ולדבר תורה תורה תורה... לוט מאמין בעשייה!!! סדומי גאה- הצבע "לוט"!!

והקמפיין הצליח מאוד... ואכן כצפוי... בסיום יום הבחירות... התברר שלוט זכה בראשות העיריה ברוב גדול... חגיגה גדולה כעת בחצר ביתו של לוט... וכעת אנחנו עוברים לשמוע את נאום הנצחון.....

ובאותה שעה!!!! באותה שעה יושב לו אברהם אבינו בפתח האוהל כחום היום... ותנחש מה הוא עושה?? כולו מחשבות!!!! כולו אמונה!!! כן... כדרכו... אצל אברהם כולו מחשבות... אצלו הכל עניין של קשר עם ה'... הכל עניין של אמונה ואמונה ואמונה... (כמובן שלאמונה הזו יש השלכות של עשיה מבורכת... מי כמו אברהם אבינו בעשיה... **אבל לא רק!!!** אדרבה. הרבה פעמים גם ההיפך מעשיה... האמונה של אברהם אבינו הרבה פעמים מחייבת אותו דווקא לקחת צעדים אחורה לוותר על מעשים... לפעמים הוא אפילו נאלץ לוותר על נבואות יקרות מה' ולו בשביל לקרב את האחיין הסורר שבדיוק כעת נבחר לראשות העיריה...)

לוט מכב עם העשיה שלו!!! ואילו אברהם אבינו יושב כעת כאוב בפתח האוהל עם המחשבות שלו... **ולא עברה יממה אחת בלבד...**

ומה התברר??? התברר שלוט עם כל העשיה שלו... היה בסה"כ הגולם מפראג!!! כן... הגולם מפראג הוא שיא העשיה והביצוע... אבל מי שיודע... הוא בסה"כ הוא יציר כפיו של אביר המחשבה- המהר"ל...

על אותו משקל בייחס ללוט ואברהם: לוט באמת ביצועיסט מצוין... אבל בתור גולם!!! כי מי שקצת זוכר את ההיסטוריה של לוט משבוע שעבר יודע שאם ללוט יש משהו בחיים... זה רק בזכות אברהם... אם לוט חי בפרשה הזו... זה רק בגלל שאברהם הציל אותו ממוות בטוח בפרשה הקודמת... אם ללוט נשארו כמה שקלים בארנק... זה רק בגלל שאברהם הציל את כל רכושו ולא נגע בזה... וגם ביום הגדול בחייו שהוא נבחר להיות ראש עיריית סדום... בדיוק ביום הזה נהפכה סדום... ואם לוט נשאר בחיים זה רק בגלל ש"ויזכור אלוקים את אברהם וישלח את לוט מן ההפיכה!!" לוט הוא הגולם!!! ואברהם עם המחשבה שלו ועם האמונה שלו ועם התפילה שלו

בבית שלנו כל פריט ממוספר... כל מסמר ממוספר... כל גרב ממוספרת.

מאז מה שקרה לנו לפני שנתיים... זהו... אנחנו כבר לא לוקחים סיכונים... החלטנו לאמץ את הרעיון שכבר עושים אותו בהרבה בתים של החברים... קנינו מחברת מיוחדת... ומאז כל פריט שנכנס לבית שלנו נרשם במחברת והוא מ מ מ פ ר... עברנו בבית פריט פריט... כל הית... כל בגד... כל מסמר וכל בורג ממוספר ונכנס למחברת... מה קרה? על מה ולמה??? ובכן... מעשה שהיה כן היה: היה זה לפני שנתיים... ככה בתחילת החורף וצהרים אחד השכן הקשיש שלנו נפטר בפתאומיות אבל בשיבה טובה ו... והיות וזה היה בדיק בשעת צהרים והבית שלנו היה פתוח לרווחה... אז ככלל הבית נטמא... כל הבית זה אומר הכל הכל הכל... כל גרב וכל פותחן בקבוקים... נו... עכשיו צריך לטהר את כככלל הבית... זה אומר שצריך לקחת הסכום החלבי, וגם את הסכום הבשרי... את 30 זוגות גרבים של המבוגרים, ועוד 60 זוגות גרבים מכל הגילאים... את כל העטים והטושים וגם את הצבעים... (את העפרונות צ"ע האם הם נקראים פשוטי כלי עץ ואינם מקבלים טומאה כי מצד אחד הרי יש בהם בית קיבול של הנופרת השחורה שבה כותבים... אבל מאידך זה בית קיבול העשוי למלאות...) כפתורים ומחטי תפירה... משחקים מכאן ועד אמריקה... תכשיטים ומפתחות ומחזיקי מפתחות... ועל כל האינספור פריטים האלו צריך להזות ביום השלישי!!! ואח"כ ביום השביעי!!! ואח"כ להטביל אותם... ועבדנו! ועבדנו! ועבדנו על זה!!! אוהו... זו הייתה מלאכה לא פשוטה בכלל... מלאכת האיסוף של כל הפריטים הקטנים האלו ארכה לנו כמה ימים טובים... (הפעם אנחנו לא מדברים על החפצים הכבדים כמו מטות וכסאות וכו'... היום נתמקד דווקא בפריטים הקטנים) בשלב מסוים הגענו לכלי עבודה... הוצאנו את כל הפטישים והמברגים... הגדולים והקטנים, המסמרים והפלאיריים והשבדיים... לקחנו את הכל הכל להזאת שלישי והזאת שביעי... הטבלנו אותם... טוב... זהו!!! ברוך ה' סיימנו... הגיע היום השביעי... עשינו אפילו קידוש קטן לגמרה של טהרה... הבאנו פראונפן ומזונות... לעילוי נשמת השכן הכשר שבתקופה האחרונה זכינו לסיים מסכת כלים לעילוי נשמתו... וכל זה בלי לפתוח משניות כלים... את הכל פגשנו הלכה למעשה ממש...

עברו שבועיים... חזרנו לשרגה... והנה... יום ששי אחד פתאום נשמעה קריאת שמחה מהמטבח... אוהו... הההנהה המקלף... כמה זמן חיפשתי אותו... הוא היה כזה מקלף טוב ופתאום הוא נעלם... ועכשיו קצת נברתי מתחת השיש... ומצאתי אותו... אמא ממש שמחה... אני השתתפתי בשמחתה... אבל אבא החוריר!!! מה אמרת? שכבר הרבה זמן שאת לא מוצאת אותו... כמה?? כמה זמן?? המון זמן... לפחות חודשיים...

אבא קם כנשן נחש... אם ככה המקלף הזה טמא מת!!!! הרי כל הבית שלנו נטמא... הטבלנו את כל הכלים... אבל לפי מה שאת אומרת את המקלף לא מצאת... אם ככה הוא נשאר טמא... אמא נטמאה... כל הכלים שהיו בסביבה נטמאו... (דווקא התפוא"א שהיא כבר הספיקה לקלף איתו... דווקא הם לא נטמאו כי הם לא מוכשרים...) טוב... עכשיו צריך לקחת את המקלף הזה ולעשות איתו את כל הפרוצדורה... הזאת שלישי והזאת שביעי ואח"כ טבילה... אבא עשה את זה בשמחה ובזריזות כדי לשמח את אמא... ובסוף תהליך הטהרה הוא הגיש לאמא את המקלף עטוף בצלופן וכתוב עליו: אשריכם ישראל לפני מי אתם מטהרין... עברו יומיים... ופתאום נשמע עוד פעם קול מבשר... והפעם תורו של יענקי... הנה האיש החכול של המכבי אש... כן... ליענקי יש פליימוביל מכבי אש שמורכב מעשרות חלקים (אגב: פליימוביל במסכת כלים זה הגיגה של ממש... בעז"ש כשיבנה בימה"ע על כל פליימוביל שימכר ויציא קונטרס שלם על כל פריט שבו האם הוא מקבל טומאה וכיצד סדר הטבלתו והאם אפשר להטביל אותו איברים איברים או כשהוא שלם... האמת היא שכבר היום אפשר לעשות על זה הרבה שטייגן בטהרה... עכ"פ-) ויש שם את הכבאי האדום ואת הכבאי החכול ואת האיש השחור שיושב מאחורה... ולא עלינו ולא עליכם הכבאי החכול הוכרז כנעדר!!! ויענקי מחפש אותו כבר המון זמן והוא כבר קיבל עליו תנחומין... ויהי היום... יענקי מוצא את הכבאי החכול לא פחות ולא יותר בתוך המדף של הגופיות... למטה למטה... יענקי שמח שמחה גדולה על סגירת המעגל והתאחדות המשפחה... אבל אנחנו??? אנחנו נאנחנו... שוב מצאנו פריט שמצד אחד נטמא יחד עם כל הבית... אבל לא עבר את תהליך הטהרה... וכעת שוב הוא מחזיר אותנו אחורה... הפעם יענקי לקח אחריות על רכושנו... והוא צעד עם אבא לבית ההזאה בשלישי ובשביעי ואח"כ לבית הטבילה... ואח"כ יענקי בעצמו טבל (כי הוא בעצמו נטמא מהפריט הזה)

ובקיצור: כל כמה ימים הייתה לנו הפתעה אחרת... וכל פעם שכבר חשבנו שהסיפור נגמר, וסיימנו לטהר את כל הבית... אז זהו!!! שגילינו כל פעם שיש לנו עוד ועוד "שיירי מצוה" וזה הרי הכי קשה... תחשוב מה זה שאחרי שגמרת לטהר את כל הבית אתה פתאום מגלה שיש איזה דובי ששכחו אותו על המדף... ואתה צריך לרוץ איתו לבית ההזאה ביום השלישי... ולאחמ"כ שוב להגיע עם אותו דובי בעוד שלושה ימים להזאה של יום שביעי... ועוד לקחת אותו יחד איתך למקווה... אתה כבר מתחיל להתקשר רגשית לדובי הזה...

אי לכך ובהתאם לזאת, הוחלט בבית שלנו לאמץ רעיון שכבר עושים אותו בהרבה בתים אחרים של בני החברים... פשוט למספר כל פריט... כל פריט שנכנס לבית ממוספר... קנינו בערב סוכות מסמרים??? אין בעיה... אבל כמה??? עשרים וחמשה? בכמה השתמשנו? בתשע? כמה נשאר? שש עשרה! אז כשהכנסנו את המסמרים הבייתה... כתבנו במחברת שיש לנו כעת 16 מסמרים בגודל 4... (אם מישהו יצטרך לתקוע מסמר בקיר... אין שום בעיה... הוא שוב יגש למחברת ויעדכן את המספר... שזה 15 ולא 16... אגב: תלי מאוד איפה הוא תוקע את המסמר... כי יש אופנים שמסמר שתקוע בקיר הוא עדיין מקבל טומאה... ואם ככה... אדרבה... צריך לעדכן שאחד מ-16 המסמרים נמצא בקיר ועליו תלי השעון...) אגב: אל תשאל... אתה יודע כמה פריטים יש לנו בבית? לא תאמין... יותר מעשרת אלפים... אתה בטוח שאנחנו מיליונרים??? אז זהו שלא!!! אתה מוזמן גם לעשות כזו מחברת בבית שלך ואתה תגלה שיש לך בבית 30.000 פריטים... ומה אתה חושב... המחברת הזו היא מאוד מרתקת... סתם לראות כמה מתנות הקב"ה נותן לנו... כמה צלחות ונעלים וכסאות יש בבית... זה מעורר אותך להודות לה'... חוץ מזה יש הרבה מאוד שטייגן סביב המחברת הזו... כי כל פריט שנכנס לבית... אנחנו מיד בוחנים אותו ומסווגים אותו לאיזה סוג כלי הוא שייך... יש לנו במחברת הזו חוצצים... באחד כתוב כלי עץ... ובשני כתוב מדרס... ועל השלישי כתוב בגדים... ועל הרביעי תכשיטים... ובכל אחד כתוב מה הטומאה שלו... וכיצד ניתן לטהר אותו ללא הטבלה... ומה צריך לבדוק לפני הטבילה... בקיצור: אמא עטפה את המחברת בעטיפה מהודרת וכתבה עליה: מי כעמך ישראל... בשבוע זה כבר לא נספיק לדבר על חני הקטנה שנכנסה לנן בתקופה האחרונה ומאז היא גם מספקת לנו הרבה עקשען... כי כל כמה ימים היא חוזרת מהגן עם מלאכה... וסוג העבודות של ילדים בגן זה בדיק על הגבול של כן כלי או לא כלי... השבוע היא חזרה עם תבנית ביצים מקושטת וטענה שהיא עשתה פמוט לכבוד שבת קודש!! תעשה משהו!!! ואם היא טוענת זה לא בדיחה... תינוקות יש להם מעשה ואין להם מחשבה... אבא כבר הלך כמה פעמים עם חני לבית הוראה... הרב חיך חיוך גדול ושאל אותה: האם היא באמת מתכנתת להלעיק את גדולה על הפמוט הזה... ואז היא אמרה ש... שלא... זה רק בשביל המשחק... אוהו... סוף סוף יצא המרצע מהשק... אם זה מהשק אז בסידר... אבל מצד שני כששליח חזר מהגן באלול עם כין מאזניים שבו שמס את כל המצוות והעבירות... אבא הלך איתו לבית הוראה לשאול האם זה חשיב כלי או לא... והרב שאל את שליח האם הוא באמת מתכנן להניח שם את כל המצוות... ושליחי ענה כמו גבר: כן!!! ממש כן!!! את כל הצדקה לשים שם... והרב נאלץ לומר שזה באמת מקבל טומאה... וכן הלאה וכן הלאה... אבל את זה נשאיר להזדמנות אחרת...

"למען לא נבוש..." מושגים בסיסיים בהלכה. האם בחור ישיבה מחויב בגמילות חסדים??

פרשת השבוע מדברת על גמילות חסדים!!! ומרן החפץ חיים כותב שיש עניין כל יום לעשות חסד... שלא יעבור עליו יום אחד ללא גמילות חסדים... וכאן יש **אבסורד גדול!!** משום מה יש כזו שמועה שגמילות חסדים זו מצוה שלא שייכת לבחוריי ישיבה... רק למי?? לאנשים נשואים... הם צריכים לעשות חסד... לא בחורים... וזה פשוט לא נכון!!! ולא רק שזה לא נכון! אלא מבחינה מסוימת זה בדיק הפוך!!! אם החפץ חיים מזוהר שצריך להקפיד שלא יעבור עליו יום אחד בלי חסד... הוא ודאי לא מדבר על בן אדם נשוי... למה?? כי אדם נשוי?? אין סיכוי שיעבור עליו יום שלם בלי חסד... סו"ס יש לו אשה וילדים והוא צריך לפרנס אותם ולדאוג להם... ובכל זה יש המון חסד... מי מדבר על אבא שמגדלת ילדים ומאכילה אותם... עליה דרשו חז"ל: עושי צדקה בכל עת!!! היא כל הזמן על תקן של צדקה וחסד... ממילא הח"ח לא צריך להזהיר אנשים נשואים שלא יעבור עליהם יום בלי חסד... אלא על מי מדובר??? דווקא עליך!!! על בחור ישיבה!!! בחור ישיבה... באמת יכול לעבור עליו ימים ושבועות וחודשים בלי לעשות מעשה חסד... **וזה אסור שיקרה!** אז זהו שכן... בחור ישיבה יקר, אתה מחויב במצות גמילות חסדים!!! אתה מחויב לדבוק במדותיו של הקב"ה וללכת בדרכיו ולעשות כל יום מעשה גמילות חסדים!!! רק מה??? מאיפה בכל זאת הגיעה השמועה הזו שבחור ישיבה לא חייב בגמילות חסדים?? זה לא לגמרי המצאה... העניין הוא: שהיות ובחור ישיבה שייך להגדרה של **שימוש תלמודי חכמים**... הרי קי"ל שהוא פטור מכל היתמטאות... ואפילו מת מצווה שכהן גדול אפי צריך להיטמא לו... הרי מי שעוסק בשימוש ת"ח פטור גם מזה... כלומר: כל גמילות חסד שהיא מחוץ לתחום של שימוש ת"ח... מזה אתה באמת פטור... ממילא להתחיל לחפש חסדים ולהתנדב בכל מיני ארגוני חסד... זה לא התפקיד שלך!!! אבל לא חסרים לך המון המון גמילות חסדים **מתוך** הבית מדרש שבהם אתה מחויב... ואדרבה... קח בחשבון אתה בקבוצת סיכון מוגברת יותר מכולם לאבד ימים שלימים ללא חסד!!! **אסור שזה יקרה לך!!!** אתה חייב לדחוף את עצמך וליוזם עזרה וסיוע לבחור שמתקשה בלימוד... ליוזם אוון קשבת לצעיר שצריך תמיכה נפשית או גב של בחור מבוגר יותר שיוגון עליו וכו' וכו'...

לא לחינם הסמל ודוגמא לתורת חסד זה מגילת רות!! אתה יודע למה?? כי שם מדובר בשלושה רווקים ערירים... נעמי, בועז, רות, שלושתם היו ללא משפחה!! לשלושתם לא היה מחויבות וימיומית של גמילות חסדים... ובכל זאת הם עסקו בחסד... ואנחנו קוראים את המגילה הזו בחג השבועות בשביל להזכיר לך- אתה בחור יקר רווק... ש-אל תשכח- תורה תחילתה גמילות חסדים וסופה גמילות חסדים... חוץ מזה... שאין לך הרבה ברירה!!! אתה מוכרח כבר עכשיו להתחיל להתרגל לתת מעצמך לשני... כי... כי מי שמתרגל יותר מידי לחיות בתוך הבועה של עצמו ולהסתובב רק סביב עצמו... אח"כ... כשהוא מתחתן קשה לו מאוד לעשות את השינוי ולקלוט שיש עוד מישהו בעולם חוץ ממנו... אז אין ברירה!! צריך לעשות אימונים כבר עכשיו... סו"ס אל תשכח שאתה בישיבה לא בשביל להישאר בישיבה... אלא בשביל להיות שרוי בתורה ביום שאחרי... ממילא צריך להתרגל כבר עכשיו לתת לשני... ולכה"פ בשביל לזכור שיש עוד מישהו!!! ואדם לא נברא אלא להיטיב לזולתו...

מה בין חסד שבחסד ל-גבורה שבחסד??

פרשת וירא פותחת בגמילות חסדים!!! ללמד אותנו שאברהם הוא עמוד החסד... וללמד אותנו שגבורתו היא תורת חסד... וללמד אותנו שגמילות חסדים זה אחד מהתפקידים העיקריים בעבודתו של יהודי...

ובכן: צריך לדעת שגמילות חסדים זו מצוה לא פשוטה!!! כן... בניגוד למה שמקובל לחשוב... יש כאלו שחושבים שבשביל לעשות חסד צריך לב טוב ועוד קצת מרץ וזהו... יוצאים לדרך... **אבל לא!!!!** מניסיון אישי מר הבנתי בדרך הקשה שבשביל לעשות חסד צריך גם הרבה הרבה שיקול דעת ושכל!!! חסד זו מצוה שצריכה מיומנות מיוחדת לדעת מה כן... ובעיקר מה לא... והרבה בעלי החסד יקרים נופלים בזה... אני מכיר כמה גומלי חסדים מופלגים שיום אחד הם נשברו... יום אחד נמאס להם ואז הם לקחו פתאום עשר צעדים אחורה... פתאום הפסיקו להיות נחמדים... כבר לא ממחרים לעזור ולהושיט יד... ואחד מהסימנים המובהקים של אותם אנשים... שאתה שומע את הברך אדם מכריז: אני דואג דבר ראשון לעצמי... אני דואג רק לעצמי!!! (מי שבאמת אנוכי דואג רק לעצמו... הוא לא צריך לשנן את זה כ"כ הרבה פעמים... הוא מספיק בעל זכרון לדאוג לעצמו בלי צורך לשנן את זה... ומי שכן אומר את זה טמון פה ריאקציה... טמון פה תסכול עמוק... זועק פה כאב... שאני דאגתי לכל העולם ונשארתי עם לשון בחזק... ואני לא רוצה לחזור על הטעות הזו...)

ומאיפה מתחיל המשבר הזה?? **האבחון הוא מאוד פשוט וצפוי מראש:** שתבין: כמעט תמיד גמילות חסדים כרוכה בהקרבה ויותר על האנוכיות שלי!! כשאני דואג לשני... זה הרי מוכרח להיות על חשבונותי!!!! ואני יודע את זה... ועל מנת כן!! בשביל זה אני בעל חסד... ואני אוהב חסד... ואני מאוד מאוד אוהב לעזור לשני... ולכן אני מוכן בשמחה לוותר על שלי בשביל השני... **דא עקא שיש גבול!!!** יש גבול מסוים עד כמה בן אדם מסוגל להקריב מהאנוכיות שלו!! יש גבול כמה בן אדם יכול להפקיר את עצמו ולתת לאחרים... כי סוף סוף הקב"ה ברא את האדם שהוא קרוב אצל עצמו... ויש לכל אחד מאיתנו **תכונה נורמלית ובריאה** שאנחנו דואגים לעצמנו... וכשבן אדם עושה חסד ומקריב מעצמו יותר ויותר... אם הוא לא יודע מתי לשים את הגבול... הרי האני שלו נדחק לפינה ונדחק עוד יותר לפינה... עד שזה נהיה בלתי נסבל... אז פתאום בבת אחת האני שבו מתפוצץ... ומתפרץ ויוצא מהפינה ונעמד על שתי רגליו האחריות וזורק את כולם החוצה... את כל הנוקשים... תלכו מפה... אני פה על בעל הבית... אני לא פראייר של אף אחד... אני דואג לעצמי ורק לעצמי... **אני אתן לך דוגמא... סיפור אישי...**

היה פעם זקן סיעודי שביקשו ממני שאני אבא כל יום להניח לו תפילין... התחלתי להגיע אליו יום יום להניח לו תפילין... אבל אתה מבין לבד שחוק מלהניח תפילין יש עוד כמה דברים שהוא היה צריך... אז התחלתי לקחת אותו גם לבית כנסת לתפילת שחרית... זה ארך רבע שעה לכל צד... אבל רגע... מה עם מנחה מעריב?? גם מנחה מעריב הוא צריך... אז גם את זה התחלתי לעשות (שוב רבע שעה כל צד...) עכשיו: תנסה לצפות מראש... כמה בחור ישיבה יכול להחזיק מעמד כשהוא מידי יום צריך לעזור לזקן סיעודי במשך יותר משעתיים ביום?? **נ... תנסה לחשוב כמה זמן זה יכול להחזיק מעמד??...**

אתה מבין לבד שזה היה עניין של שבוע וחצי עד שבועיים שזהו!!! פתאום נשבר לי!!! אבל נשבר לי לגמרי!!!! ופתאום נעלמתי מהאופק לגמרי וגם את התפילין שעוד הנחתי לו גם את זה הפסקתי... כי מה יהיה איתי... וכן הלאה וכן הלאה... היו עוד כמה כאלו גמילות חסדים חסרות פרופורציה שעשיתי שפשוט גרמו לדחוק את האנוכיות שלי לגמרי לפינה... עד שיום אחד נמאס לי לגמרי... וזהו... עזבתי את כל החסד וזהו... התחלתי להכריז שאני דואג רק לעצמי... חבל... כלל ישראל וגם אותו זקן בעצמו הפסידו יהודי בעל חסד שהיה יכול לעשות הרבה מאוד חסד... אם הייתי קצת יותר מחושב... הייתי ממשיך להגיע אליו להניח לו תפילין חמש דקות ובזה סיים... וכשהיו שואלים אותי האם אני יכול לקחת אותו גם לשחרית?? הייתי חושב פעמיים!!!! הייתי חושב האם אני מסוגל כל יום לעשות כזה דבר... הייתי מנסה לדמיין מה יקרה בעוד שבועיים... כמה זמן אני יכול להחזיק מעמד עד כזו הקרבה והייתי עונה להם בהתסיגות שבאופן חד פעמי אני מסכים אבל לא איתר... **בקיצור: לא תמיד זה נכון להיות טוב לב בכל מחיר!!!** תחשוב על עוד שבועיים... על עוד חצי שנה... האם אתה תחזיק מעמד בזה או לא?? לכן: גם כשאתה מתלהב מאוד ממעשי חסד... ואתה מצידך מוכן להשליך את עצמך מנגד ולעשות את עצמך כאיסקופה הנדרסת למען גמילות חסדים... **תזהר!!! אל תדחה מהר מידי!!!** לפעמים יש לזה מחיר יקר!!!

יש המון המון גמילים שנפתחו בקול רעש גדול ונסגרו בקול דממה דקה... למה?? כי בעל הגמ"ח היה אדם מידי אדיב וטוב לב... ולא ידע להציב את הגבולות וליצור את הגבורה שבחסד!!! ואנשים זיהו את החולשה... ניצלו את הטוב לב שלו... לא החזירו... לא שילמו... עשו ממנו צחוק... ו... יום אחד זה התפוצץ לו בפנים... ונמאס לו מכל החסד... ואם היום תבא להתייצן איתו אם לפתוח גמ"ח הוא יתפרץ עליך ויגיד לך: מה פתאום... אל תעשה את הטעות הזו... אנשים לא מחזירים... אנשים רעים... מושחתים... אל תעז לחזור על הטעות שעשיתי... **והוא לא צודק!!! אל תשמע בקולו!!!** אנשים לא רעים ולא מושחתים... וצריך לפתוח גמ"ח כי זה גמילות חסדים... אבל אדרבה!!! תלמד מהתסכול של אותו אדם איזה טעויות לא לעשות... תלמד ליצור גבולות ברורים ולהגדיר את המסגרת הברורה של הגמילות חסדים שלך... להגדיר מה אתה מסוגל לעשות ומה כבר מחוץ לרמת הנדיבות שלך... תקשיב טוב טוב ללשונו של רבינו יונה בפרקי אבות: **"ומענין גמילות חסדים הוא להשגיח לעניים ולבכור בין טוב לרע ולהקדים הלנוע וירא שמים על אחרים שאינם כמותו... וע"ז אמר שלמה בחכמתו 'לדקה תרום גוי וחסד לאומים חטאת' וסמך ליה 'לזון מלך לעבד משכיל', לזון הקב"ה אינו אלא לישראל המשכילים לעשות דברים שהם לזון לפניו"**, הבנת מה כתוב כאן?? שחלק בלתי נפרד מהחסד, זה **גבורה שבחסד!!!** וכמו שהקב"ה רוצה שייגמלו חסדים... כך הקב"ה רוצה שזה ייעשה על פי שיקול דעת ממוזג של דעת תורה... ולכן עם כל הרצון הטוב להיות יהודי טוב שתמיד אומר כן... זה עלול להיות חסד לאומים... כי חסד שה' יתברך רוצה... זה חסד שמוכתב על פי האזון של תורה... (שכידוע תורה זה תפארת שזה המיזוג הנכון והמדויק בין חסד לגבורה...) זהו כרוך לפעמים בדחיות כוונות ובעמידה על גבולות... שלפעמים נראות מנוגדות לתכונת החסד... ומי שלא יודע ליצור גבולות... הרבה פעמים כדאי שהוא לא יגש לחסד... או יותר נכון שיצמיד אליו אחד שכן יודע ליצור גבולות...

היות ואתה אדם שכולך נתינה... ונותן ומעניק ומפרגן לשני עם כל הלב בלי סוף... **אתה מצפה ממנו לפידבק מתאים!!** שזה אומר שהפידבק מצידו צריך להיות מותאם לעוצמת הנתינה מצידך... **והמקבל לא תמיד יודע איך עושים את זה...** הוא לא מוכן נפשית לזה והוא גם לא מעוניין... **תחשוב:** מהלך לו בן אדם אדיש ברחוב... הוא עיף וטרוד בכל מיני נושאים... והוא שואל אותך בחצי פה איפה אפשר להשיג מונית... הוא בסה"כ צריך מונית!!!! לא פחות... אבל גם לא יותר... **והוא לא יודע איזה טעות הוא עשה שהוא ביקש ממך!!!** כי רק שמעת שהוא צריך מונית... אתה מיד מתחיל להתרוצץ ולהפוך את כל העולם בשבילו... אתה מתקשר לו וזהו... רך הביית... מבאי ספר טלפונים... בא... תעשה ככה... בא לבית שלי... תשנה כוס קפה... **והוא לא יודע איך להתפטר ממך!!!** מבחינה מסוימת אתה פשוט מציק לו!!! כי הוא בסה"כ רצה מונית... ואתה שופך עליו את כל החסד שבעולם... ואין לו כעת לא כח ולא סבלנות ולא עצבים להיות נחמד אליך ולהתחיל לשפוך עליך תודות מעומק לב... **הוא כעת לא בשביל זה!!!** זה לא האיש... זה לא האופי שלו... אבל מה אפשר לעשות... החסד הנשפך שלך מכריח אותו כמעט בכח לצאת מגדרו... והמתיקות יתר הזו עלולה להיות חסד מציק!!! יש אנשים שהנחמדות והטוב שלהם כ"כ נשפך שההכרת הטוב אליהם נהפכת לנטל... להגיד להם תודה רבה בעוצמה שהם נותנים זה לפעמים יוצא הרבה יותר יקר ממה שאתה מקבל מהם... **ובדרך כלל סיפורים כאלו מסתיימים בעלבון!!!** כי בשלב מסוים הברך אדם עוצר אותך... סטופ!!! תרגע!!! תעזוב אותו... אל תביא לי כלום... לא רוצה ממך כלום... תן לי לחיות... זה באמת מעליב... כי אני מצידך כ"כ רצינית לעזור ולתת ולהעניק ולשפוך... והוא דוחה את זה על הסף... (בחי נישואין זה עלול להיות אחד המוקשים... יש גם מוקש שקוראים לו טוב לב ואמ"ל...) אבל אל תשכח לרגע שאתה העלבת את עצמך!!! אין לך מה ללעוס עליו... זה שאתה החלטת לשפוך עליו את כל הטוב לב שלך... הוא לא חייב לרקוד לפי מיתרי הטוב לב שלך...

אבל!!! כאן יש שאלה שמתבקשת מאלה: הרי התיאור הזה שתיארתי על החסד המציק והמתיקות יתר הזו... הרי זה בדיוק מזכיר את ההכנסת אורחים של אברהם אבינו... שלושה אנשים בסה"כ עוברים פה... ואברהם מתנפל עליהם ומתרוצץ סביבם והופך את כל העולם... נו... אז למה אצל אברהם אבינו זה נקרא חסד ואצלנו לא תמיד???

התשובה היא: אברהם אבינו לא היה מפתח ציפיות בחסד שלו!!! בפירוש לא!! המדיניות של אברהם אבינו הייתה מאוד ברורה... המחירון היה מודפס בכניסה למסעדה... **האוכל כאן בתשלום מלא!!** למי?? לבורא עולם... אם אתה משלם לבורא עולם ומברך אותו... זהו... שילמת... אתה יכול ללכת... שיהיה לך לבריאות... אני- אברהם **לא מצפה ממך בכלל לתודה רבה...** ומעתה: מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי... וכשאני אתקרב למידתו של אברהם אבינו... שתודה רבה תגיד רק לרבש"ע ואני לא מפתח ממך שום ציפיות... כשאני אווז במקום הזה אין הכי נמי... אני גם אוכל להתנפל על בני אדם ולשפוך עליהם חסד בלי הודעה מוקדמת וזה לא יהיה חסד מציק... כי הם ידעו שהם לא חייבים לי כלום... **אבל מה אעשה שכן לעכשו** אני לא אברהם אבינו... ואם אני התרוצצתי והפכתי את העולם אני כן מפתח ציפיות לפידבק מתאים... ואת זה אני הרי לא אקבל ממנו ואז אני אלעב... או לחילופין שאני כן אקבל ממנו את הפידבק המתאים... אבל הוא ישמח כבר להתפטר ממני... ולכן צריך לדעת לעשות חסד!!! עם פרופורציות!! לא להטביע את המקבל בים של חובות של הכרת הטוב!!!

ולסיים: אני רוצה לנצל את הבמה הזו ולפנות לך מי שאי פעם עשיתי איתו חסד... ואני רוצה לבקש מכם: **תגידו לי תודה!!! אבל מעומק לב!!!** כן... אני יודע... כשעשיתי את החסד... ובאתם להגיד לי תודה... אמרתי לכם לא... לא... זה כלום... לא עשיתי כלום... זה בכלל לא קשה לי... זה בסה"כ על הדרך... זה כלום בשבילי... אין בעד מה... אין בעד מה... אין... **אבל זה לא נכון!!! שיקרתי עליכם!!! אני כן רצינית לשמוע תודה...** אני רק סובל ממתיקות יתר... ורצינית לתת תחושה טובה שתרגישו נעים... **אבל ממש לא!!!** עבדתי מאוד קשה... ודווקא ציפיתי לתודה רבה יותר לבבית... ובינינו... תוך כדי שאמרתי לכם שלא... כלום... אין בעד מה... עמוק בלב חכיתי שתגידו: מה פתאום... יש... יש בעד מה... בטח וכו'...

אבל לא הך לי!!! ברגע שאמרתי לכם אין בעד מה... קניתם את הלוקש... והבנתם שבאמת אין בעד מה... ואם לא עשיתי כלום אז גם לא מגיע לי כלום... גם תודה לא מגיע לי... אז אני לא הייתי בסדר שהטעיתי אתכם... ולכן אני מבקש ממכם עכשיו: תחזרו בתשובה תגידו כעת בפה מלא: תודה רבה תודה רבה תודה רבה... בסידר... אני מוחל... קבלתי...

אבל לא רק אתם תחזרו בתשובה. גם אני צריך לחזור בתשובה!! אני עד עכשיו חטאתי... מה היה החטא שלי?? שאני רצינית להיות מתוק על חשבון החמיצות שלכם!!! מה הכוונה?? אני רצינית להיות יותר מידי מתוק... ולהגיד שאין שום בעיה... הכל בסידר... מה זה גרם?? שאתם שילמתם את הלוקש... ולא ראייתם צורך להודות לי... ואני יצאתי עזבני... איזה חמיצות של אנשים... לא יודעים להגיד תודה... נשארתי עד היום עם טיבה בלב שעשיתי טובה והתאמצתי ומה לא עשיתי ובקושי אמרתם תודה... **ואני אשם!!! המתיקות הגדולה שלי הפכה אתכם לחמוצים!!!** בפעם הבאה אני מקבל על עצמי... אחד מהשטים... או שאני מפסיק להיות מתוק "יותר ממה שהמטרה מרשה..." ואני עושה חסד עם פרופורציות לרמת החסד שבה אני אווז... או!!! או שמראש אני מגיע מתוך נקודת הנחה שתודה מגיע רק לקב"ה ולא לי... כל זמן שאני לא מגיע למדרגה הזו... אני אשתדל לא לשקר לא את עצמי ולא את אחרים... ואם התאמצתי במיוחד יותר מהמדרגה שבה אני אווז... אני אדאג לעדכן אתכם בדרכים משלי עד כמה היה לי קשה... (ש כל מיני דרכים אין לעדכן... לפעמים צריך גם לתת "טועמיה" למקבל... שיטעם קצת מהמאמץ... שיפגוש חלק קטן מהקושי... זה כבר נושא בפ"ע... ואמ"ל)

יש עוד נקודה: אחת מהתופעות לוואי הרגישות ביותר של בעל חסד... **שהוא מפתח ציפיות!!!**